

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَأَرْبَعُونَ خَيْرًا وَرَبِّكَ وَسُورَةَ

به اسم الله رحمان رحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا

الْحَمْدُ لِلَّهِ، فاطر^۱ سماوات و زمین، گرداننده ملائک را رُسل

أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مِّثْنَىٰ وَثُلُثًا وَرُبْعًا يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ^ط

دارای اجنحه^۲ دو و سه و چهار. می افزاید در خلق آنچه خواهد.

(۱) فاطر: آفرینش دهنده، آنکه از هیچ همه شیء را خالق کرد. (۲) اجنحة: بالها، پهلوها، کنارها، اطراف

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ

یقیناً الله است بر كل شیء قدیر * آنچه بکشايد الله بمردم از رحمتش

فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۝ وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهَا مِنْ بَعْدِهَا ۝ وَ

نباشد ممسکی آنرا. و آنچه را کند امساک نباشد مرسل آنرا از بعد او. و

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۝

اوست العزیز الحکیم * یا ای مردم شوید متذکر نعمت الله را بر خود.

هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ط

هست کدام خالق غیر الله که دهد رزق بشما از سماء و زمین؟

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنْتَ تُؤْفِكُونَ^۳ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ. بکجا شدید منفرک * و اگر میکنند تکذیب ترا البته تکذیب کردند

رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ ط وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ^۴ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا

رُسُل را از قبل تو. و به الله کند رجعت امور * یا ای مردم یقیناً

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ

و وعده الله است حق، نکند گمراه شمارا حیات دنیا، و نکند گمراه شمارا از الله

الْغُرُورُ ۵ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا

غرور^۱* یقیناً شیطان است بشما دشمن، بشمارید او را دشمن. می کند دعوت

حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۶ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ

حزبش را تاشوند از اصحاب دوزخ * آنانکه کفر کنند برای آنهاست عذاب

(۱) غرور: شیطان، گمراهی، تکبر

شَدِيدُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ

شدید. وآنانکه ایمان آرند و اعمال صالح کنند برای آنهاست مغفرت و اجر

كَبِيرٌ ۷۴ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ

کبیر * آیا آنکه مزین شده باو بدترین عملش بازیند آنرا حسنه؟ یقیناً الله کند گمراه

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۷۵ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ

هر کرا خواهد و کند هدایت هر کرا خواهد. پس مکن ضایع نفسترا بر آنها

حَسْرَتٍ ۱۰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۱۱ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ

بر حسرتها. یقیناً الله است عليم بر آنچه میکنند صنع* و الله است آنکه ارسال کند

الرَّيِّحِ فَتُنِيرُ سَكَابًا فَسُقْنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَمِيَّتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ

باد را، می بردارد ابر را، می دهیم سوقش به بلد مرده، می دهیم حیات با آن

الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۱۲ كَذَلِكَ النُّشُورُ ۱۳ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ

زمین را بعد موت آن. همچنین باشد نشور^۱* هر که دارد اراده عزت

(۱) نشور: رستاخیز.

فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ

نزد الله است عزت جميعاً. نزد او میکند صعود کلمه طیب و عمل صالح

يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَ

دهد رفعت آنرا. و آنانکه میکنند مکر به بدیها برای آنهاست عذاب شدید. و

مَكَرُوا لِيكَ هُوَ يُبَوِّرُ ۱۰ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ

مکر آنها هست ضایع * و الله خلق کرد شمارا از تراب باز از نطفه

تُمْ جَعَلَكُمْ أَرْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ط

باز ساخت شمارا ازواج. و نکند حمل کدام مؤنث و نکند وضع الا بعلم او.

وَمَا يُعْمِرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرَةٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ

و نکند عمر کدام معمری و ندهد تنقیص بر عمرش الا باشد در کتاب . یقیناً

ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝۱۱۱ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ فَرَاتٌ

اینست بر الله آسان * و نیست یکسان دو بحر. اینک شرین فرات

سَائِغُ شَرَابُهُ وَهَذَا امْلِئْهُ اُجَاجًا وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا

گوارا شراب آن و اینک شور تلخ. و از کل میخورید گوشت تازه

وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِرَ

و میکنید استخراج زیورات، میشوید ملبس با آن. و میبینی کشتی‌ها را در آن شق کنان

لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۲﴾ يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ

تابدست آرید از فضل او و برای اینکه بکنید شکر * میدرآرد لیل را در نهار

وَيُورِي النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي

و میدرآرد نهار را در لیل و مسخر کرد شمس و قمر را. کل کنند جریان

لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ

برای اجل مسمی. اینست الله رب شما از اوست پادشاهی. و آنانکه میکنند دعا

مِنْ دُونِهِ مَا يَبَدِّلُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ^ط إِنَّ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا

بجای او نمیشوند مالک به قطمیری.^۱ * اگر کنید دعا به آنها نمی شنوند

(۱) قطمیر: پرده خسته خرما.

دُعَاءِكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ

دعا شمارا. و اگر بشنوند نتوانند استجابت کند بشما. و يوم قیامت میکنند انکار

بِشْرِكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ^{۱۴} يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ

بشرك شما. و ندهند خبرت مثل خبیر * یا ای مردم شما هستید فقراء

إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ^{۱۵} إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ

پیش الله. و الله هست الغنی الحمید * اگر خواهد میرد شمارا و میآورد خلق

جَدِيدٌ ۱۶ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۱۷ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ

جدید * و نیست این بر الله گران * و نبردard بارکشی بار

أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِلْهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ

دیگری. و اگر کند دعا مثقله^۱ بحمل خود نتواند حمل کند از او چیزی ولو

كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۱۸ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا

باشد از اقاربش. میشود منذر^۲ آنانرا که میترسند از رب خود غائبانه و میدارند قایم

(۱) مثقله: آنکه بارش ثقلت کرده - اگر از اقارب خود ادعا کمک کند، بکمکش نمی رسد. (۲) منذر: اخطار دهنده، ترساننده

الصَّلَاةُ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

صلوات را. و هر که میشود پاک یقیناً میشود پاک بنفس خود. و بسوی الله است مصیر *

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾

و نیست یکسان کور و بصیر * و نه ظلمات و نه نور * و

لَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ﴿٢٢﴾

نه سایه سرد و نه گرم باد * و نیست یکسان حیات و نه اموات. یقیناً

اللَّهُ يَسْمَعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ ۚ إِنَّ أَنْتَ

الله میشنواند هر کرا خواهد. و نه توئی شنوا کننده آنرا که در قبرها اند * نیستی تو

إِلَّا نَذِيرٌ ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ

الا نذیری * یقیناً کردیم ارسالت بحق بشیر و نذیر. و نیست هیچ امتی

إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ۚ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ

الا گذشت در آن نذیری * و اگر کنند تکذیب ترا البته تکذیب کردند کسان از

قَبْلَهُمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ

قبل آنها. آمد برایشان رُسل آنها با بیانات و بازبور و با کتاب منیر * باز

أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ

گرفتم کسان کافر را پس چطور بود انکار من * آیا نمی بینی که الله میکندنازل

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَآخَرَجْنَا بِهِ شَجَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ

از سماء آب را. باز کنیم خارج با آن ثمرات مختلف الوان را. و از

الْجِبَالِ جُدَّ دَيْبُضٌ وَ حُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَ غَرَابِيبٌ سُودٌ ﴿۲۷﴾

کوه‌ها بارگهای سفید و سرخ بمختلف الوان و زاغ رنگ سیاه *

وَ مِنْ النَّاسِ وَ الدَّوَابِّ وَ الْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ ۝

و از مردم و جانوران و چهارپایان مختلف الوان آنها، همچنان!

إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿۲۸﴾

یقیناً ترس داران الله از عبادش، علماء اند. یقیناً الله است عزیز غفور *

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا

یقیناً آنانکه میکنند تلاوت کتاب الله را و میدارند قایم صلاة را و میدهند نفقه از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ۗ لِيُوفِيَهُمْ

رزق دادیم آنها را، سری و علنی، دارند امید تجارت بی زیان* که توفیق شود بآنها

أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ۗ وَالَّذِينَ

اجرتهای آنها و کند زیاد برایشان از فضل خود. یقیناً اوست غفور شکور* و آنچه

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ط

کردیم وحی بتو از کتاب هست حق، مصدق آنچه پیش از آن بود.

إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿۳۱﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ

یقیناً الله است بر عبادش بس خبیر بصیر * باز کردیم وارث کتاب آنانرا که

اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَ

برگزیدیم از عباد خود. بعضی آنها ظالم اند بنفس خود. و بعضی آنها مقتصد اند.

وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُأْذِنُ اللَّهُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۳۲﴾

و بعضی آنها سبقت کنند بخیرات به اذن الله. اینست همان فضل کبیر. *

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُمَلَّأُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَ

جنات عدن شوند داخل آن، شوند آراسته آنجا از دستبندهای از طلا و

لُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿۳۳﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ

مروارید. و لباس آنهاست آنجا حریر * و میگویند الْحَمْدُ لِلَّهِ برآنکه دور کرد

عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۝۳۴ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ

از ما حزن را. یقیناً رب ماست غفور شکور* آنکه آورد مارا بدار اقامه

مِنْ فَضْلِهِ لَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا النَّصَبُ ۝ وَلَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا الْغُوبُ ۝۳۵

از فضل خود. نکند مس بما آنجا مشقت و نکند مس بما آنجا خستگی*

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَ

و آنانکه کافر شدند برای آنهاست آتش جهنم. نشود تمام بر آنها تا بمیرند و

لَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ^(۳۶) وَهُمْ

نشود تخفیف بر آنها از عذاب آن. چنین دهیم جزاء بکل کافر* وهستند

يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا

فریادگران آنجا. "رب ما بکن خارج مارا تا کنیم عمل صالح غیر آنچه بود

نَعْمَلْ أَوْ لِمَ نَعْبُدُكُمْ تَابِتًا كَرِيفِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ

عمل ما". آیا ندادیم عمر بشما تا شود متذکر آنجا هر که شود متذکر، و آمد برایشما نذیر.

فَذُوقُوا فِي الظُّلْمِ مَنْ مِنْ تَصِيرٍ^{۳۷} إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ

پس ذائقه کنید، نباشد برای ظالمان کدام نصیری" * یقیناً الله است عالم غیب سماوات

وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ^{۳۸} هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ

و زمین. یقیناً اوست علیم بمحتوی سینه ها * اوست آنکه ساخت شمارا

خَلَقَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ^ط وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ

خلفاء در زمین. هر که کفر کرد، علیه اوست کفرش. و نکند زیاد برای کافران

كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا

کفر آنها، نزد رب آنها، إلا نفرت را. و نکند زیاد برای کافران کفر آنها الا

خَسَارًا^{۳۹} قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

خساره * بگو آیا می بینید شرکاء خود را که می کردید دعا بعوض الله.

أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ

دهید نشانم چه خلق کردند از زمین یا آنهاست شرکت در سماوات. یا

اتیناهم کتاباً فهم علی بیئت منه بل ان یتعد الظالمون بعضهم

دادیم آنها را کتابی که هستند بر روشنی از آن. بلکه نکند وعده ظالمان بعض آنها

بعضاً الا غروراً (۴۰) ان الله یمسك السموات والارض ان تزولا

بعضی را الا گمراهی * یقیناً الله کند امساک^۱ سماوات و زمین را از زوال.

ولین زالتا ان امسکهما من احدی من بعدة^ط انه كان حلیمًا

و اگر زائل شوند نتواند امساک آنها را کدام احدی از بعد او. یقیناً اوست حلیم

(۱) امساک: نگاه داشتن. الله است نگاه دار سماوات و زمین.

غَفُورًا^(۴۱) وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ

غفور * و میخورند قسم بالله محکم پیمان های خود را، اگر بیاید برایشان نذیری

لَيَكُونَنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَهْدَىٰ مِنَ الْاِحْدَىٰ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ قَارَأَهُمْ

می باشند بس با هدایت از احدی از دیگران آنها. وقتی آمد برایشان نذیر نیافزود بر آنها

الْاِنْفُورِ^(۴۲) اِسْتِكْبَارًا فِي الْاَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ

الانفرت را * از تکبر در زمین و مکر بدکاری. و نشود دامنگیر مکر

السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ

بدیها إلا بر اهل آن. آیا دارند انتظار الا سنت اولیان را. مگر نیابی

لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا

بسنت الله تبدیلی و نیابی بسنت الله تحولی * چرا نمیکند سیر

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا

در زمین تاکنند نظر چسان بود عاقبت کسان از قبل آنها و بودند

أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً^ط وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ

اشد از اینها بقوت. و نتواند الله را کند عاجز کدام شیء در سماوات

وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا^ط وَلَوْ يُوَاسِئُ اللَّهُ النَّاسَ

و نه در زمین. یقیناً اوست علیم قدیر * و اگر کند مواخذه الله مردم را

بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظُهُرِهَا مِنْ دَابَّةٍ^ط وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ

قرار کسب آنها نکند ترك بر پشت (زمین) کدام جانوری ولاکن دهد تاخیر آنها را الی اجل

مُسْمًیٰ ۚ فَاِذَا جَاءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهِۦ بَصِيْرًا ۝۴

مسمی. وقتی بیاید اجل آنها آنگاه الله باشد بر عباد خود بصیر *